

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cornelii Jansenii Ipreensis Episcopi Augustinus Europaeus
Perperam Dictus**

Wavre, Philippus van

Antverpiae, 1709

Sect. VIII. Semi-Pelagianos non admississe gratiæ interioris necessitatem
[et]c. confirmat Arauficanum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39351

404 LIBER QUINTUS
SECTIO VIII.

Semi-Pelagianos non admisisse necessitatem gratiae internae ad initium fidei affatim confirmant Canones Concilij Arausianici.

PAtres dieti Concilii præfantur : *Aliquos esse, qui de gratia & libero arbitrio minus cante, & non secundum fideli regulam sentire velint. Contrà quos sequentes condidere Canones.*

Canon 3. sic habet : *Si quis invocatione humana voluntatem nostram Deum expectare contendit, non etiam ut purgari velimus per Sancti Spiritus infusionem & operationem in nobis fieri, resistit ipsi Spiritui Sancto.*

Canon 5. *Qui enim dicunt fidem, quā in Deum credimus, esse naturalem, omnes eos, qui ab Ecclesia Christi alieni sunt, quodammodo fideles esse definitiunt.*

Quod autem ita naturalem fidem crederent, ut gratiam ab ea submoverent, contrà quos Concilium agit, sequens Canon elucidat.

Canon 6. *Si quis sinè gratiâ Dei credentibus, volentibus, desiderantibus, conantibus, laborantibus, vigilantibus, studentibus, potentibus, pulsantibus nobis misericordiam dicit conferri divinitus, non autem ut credamus, velimus, vel hæc omnia sicut oportet agere, per infusionem & inspirationem Sancti Spiritus in nobis fieri confitetur &c. Resistit Apostolo dicenti : Quid habes quod non acceperisti ? Ille verò, quem arguebat Apostolus, non de gratiâ Adamæ, sed de solâ naturâ velut ad credendum, petendum sat valida glorificabatur ;*

DE PROPOSITIONE IV. 409

batur; ergo & illi, quorum naturalem fidem Arausianci Patres convellunt Apostolicō argumentō: quid habes &c. Rursus in idem perurget

Canon 7. His verbis: si quis PER NATURÆ VIGOREM bonum aliquod quod ad salutem pertinet vita æternæ cogitare, ut expedire, aut eligere, sive salutari, id est, Evangelicæ prædicationi consentire posse confirmat, absque illuminatione & inspiratione Spiritus Sancti, qui dat omnibus suavitatem in consentiendo, & credendo hæreticō fallitur spiritu non intelligens vocem Dei in Evangelio dicentis: SINE ME NIHIL POTESTIS FACERE.

Canon 19. Sic habet: Natura humana etiam si in illâ integritate, in quâ est condita, permaneret, nullò modò seipsam Creatore suo non adjuvante, servaret. Unde cum sine gratia Dei salutem non possit custodire quam accepit, quomodo sine gratiâ Dei poterit reparare, quod perdidit?

Canon 22. Nemo de suo habet nisi mendacium & peccatum.

Denique Bonifacius Papa in Epistolâ hujus Synodi confirmatoriâ aperte indicat Semi-Pelagianos gratiam internam fidei abjudicasse, his verbis ad Cæsarium Arelatensem Episcopum scribens: Indicas enim quod aliqui Episcopi Galliarum, cum Cætera jam bona ex Dei acquieverint gratiâ provenire, FIDEM TANTUM, quâ in Christo credimus, naturæ ESSE VELINT, NON GRATIÆ, & omnibus ex Adam, quod dici nefas est, in libero arbitrio remansisse: non etiam nunc in singulis divinæ misericordiae largitate conferri.

Ex his liquidò fluit Semi-Pelagianos cum Pelagianis consensisse in his dogmatibus, primò per FIDEM NATURALEM, quam naturæ lapsæ adscriperunt. 2. Quià per NATURÆ VIGOREM aliquod bonum, quod ad salutem pertinet hominem lapsum cogitare potuisse dixerunt. 3. Quià SINE GRA-

406 LIBER QUARTUS

TIA Dei credentes, volentes ac desiderantes bona salutaria constituerunt. 4. hominem posse sine gratiâ reparare quod perdidit, in quo plus naturæ lapsæ indulserunt quam Augustinus, & Patres Arauficani naturæ stanti, de quâ dicunt: *Cum sine gratia salutem non possit custodire, quam accépit.* Alioquin possent hanc amoliri à se invidiam dicendo: homo non potest sine gratiâ Dei reparare quod perdidit, quia nec credere nec petere sine gratiâ prævalet.

CAPUT II.

De secundâ parte quartæ Iansenianæ itâ sonante: Et in hoc erant hæretici, quod vellent eam gratiam ralem esse, cui posset humana voluntas resistere vel obtemperare.

Geminus ex capite Jansenius Semi-Pelagianos hæreticæ pravitatis insimulat: & quod in statu naturæ lapsæ ad credendum gratiam possibilis, qualis habuit Adam ad perseverandum, sufficere asseverarent; & quod tandem gratiam admitterent, cui posset humana voluntas resistere vel obtemperare. Postremam hanc partem ferit Sedes Apostolica ut hæreticam. Utrumque caput, unde Semi-Pelagianos incusat, ex Jansenio stabilitum venio.

SEC-